

Селимъ знаеше невинността на неговѣтъ великъ визирь, но, да окроти духоветъ жертва го. Хасанъ остарялъ въ юначеството и въ вѣрата, даде си главата както толкова пжтя даваше кръвта си за своитѣ господари. Безъ никакво натякване той ся моляше за Султанѣтъ който го убиваше като прѣдаденъ отъ старостъ на смъртъта и отъ добродѣтелностъ на безправдата.

По това врѣме ся спомена и Йосифъ II, и ся наслѣди отъ Леополда II. Послѣднийтъ този желаяше мирѣтъ съ Портата по причина на Француската революция която го занимаваше повѣче. Той подбуди да стане една конференция въ Свищовъ, въ Бжлгария вржсъ Дунавскийтъ брѣгъ, мѣжду Раизъ ефенди, маркизѣтъ Лушесини, Германски министръ, рицарѣтъ Кеикъ, Английски посланникъ, и неговитѣ ежци пжлномошници. Единъ правосжденъ и скорошенъ миръ ся подписа на 4 Априлия 1791, мѣжду Нѣмеко и Портата. Сичкитѣ завладѣния отъ генералѣтъ Лавдона, съ исклучение на Хокзимъ, оставени въ залогъ, до примирението съ Руссия, ся повърнахъ на Портата.

Катерина, изъ вжрво докачена отъ това оттегляване на Виенскитѣ и на Берлинскитѣ ѣ сжюзници, склони на конецъ, и то повѣки отъ досада на войната колкото отъ умѣренностъ, да подпиши трактатѣтъ що стана въ Яшь, прѣсъ Януария 1792, за примирение. Русцитѣ, като отетжихъ само мирѣтъ на Турция, задържяхъ Очаковъ и това мѣсто, що бѣше въ прѣпирня, мѣжду Днѣстръ и Бугъ, дѣто стана по послѣ Одесса.

Западното размирне, прѣсѣче вжсточното клание : Француската революция, падението на прѣстолѣтъ, убиванието на Лудовика XVI, Бонапартовото консулато, неговитѣ битви и побѣди, обжрияхъ вниманието, както на Руссия и на Австрия тжй и на Турция, кжмъ западъ.